

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (77)721

Vol. 1977/0225

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(77) 721 endelig udg.

Bruxelles, den 3. januar 1978.

**FORSLAG TIL RÅDETS OTTENDE DIREKTIV OM HARMONISERING AF
MEDLEMSSTATERNES LOVGIVNING OM OMSÆTNINGSAFGIFTER
- FORANSTALTNINGER TIL TILBAGEBETALING AF
MERVÆRDIAFGIFT TIL AFGIFTSPLIGTIGE PERSONER, DER IKKE
ER ETABLERET INDEN FOR LANDETS GRÆNSER**

(forelagt Rådet af Kommissionen)

I. GENERELLE BETRAGTNINGER

I den givne yderst forskelligartede situation, der for tiden kan konstateres i medlemsstaterne, fastsætter artikel 17, stk. 3, i det sjette direktiv fællesskabsbestemmelser, som stiller alle afgiftspligtige personer i Fællesskabet ens uanset i hvilken medlemsstat, de afholder udgifter, der er pålagt merværdiafgift. I mangel af sådanne bestemmelser ville der kunne frygtes omlægninger i samhandelen, som skaber konkurrencefordrejning til skade for de lande, hvis bestemmelser er mindre gunstige. F.eks. ville et land, som betingelsesløst tilbagebetalte afgiften til de udenlandske transportvirksomheder, udøve en tiltrækning på de interesserede virksomheder som følge af en skattefordel, der ville forvanske konkurrencevilkårene.

Modsat ville en medlemsstat, som nægtede tilbagebetalingen, skabe en risiko for en økonomisk dobbeltbeskatning, i det omfang den afgiftspligtige udlænding, der ikke kan fradrage afgiften i tidligere omsætningsled, vil være tvunget til at lade den indgå i omkostningerne for det gode eller den tjenesteydelse, der er solgt.

Derfor har Rådet i det sjette direktiv, artikel 17, stk. 4, fastsat en hurtig vedtagelse af fællesskabsbestemmelser, der angiver de nærmere regler for afgiftens tilbagebetaling.

Situationen for forbindelserne mellem hver medlemsstat og tredielande er så forskellig, at det har været umuligt i det sjette direktiv at fastsætte en fælles tilbagebetalingsordning gældende for alle medlemsstater over for afgiftspligtige personer i tredielande. Direktivet overlader det således til hver enkelt medlemsstat at vurdere betingelserne for tilbagebetalinger til disse afgiftspligtige personer eller afslag herom (f.eks. betingelser for gensidighed). Betingelserne for tilbagebetaling kan dog ikke være mere

gunstigere end dem, der er fastsat for afgiftspligtige personer fra Fællesskabet for at undgå, at ovennævnte ulemper opstår (omlægninger i samhandelen o.s.v.).

11. KOMMENTAR TIL ARTIKLERNE

Ad artikel 1

Denne artikel har til formål at afgrænse hvilke personer (afgiftspligtige udlandinge), der kan drage fordel af tilbagebetaling inden for rammerne af dette direktiv. Med henblik herpå kan man kun anvende det kriterium, der allerede implicit er indeholdt i det sjette direktiv, og ifølge hvilket en person er afgiftspligtig i det land, hvor han udøver en af de i artikel 4 i direktivet nævnte former for virksomhed. F.eks. vil et multinationalt selskab, der udøver hele sin virksomhed i De forenede Stater og kun "nominelt" har hjemsted i Fællesskabet, blive betragtet som en afgiftspligtig person fra et tredieland.

Udvidelsen af dette begreb til at gælde internationale transportvirksomheder motiveres af det, der er anført under "ad artikel 2".

Ad artikel 2

Denne artikel tager kun sigte på afgiftspligtige personer fra medlemsstaterne; de fællesskabsbestemmelser, der gælder for afgiftspligtige personer fra tredielande, findes i artikel 8. Såvel hvad angår medlemslande som tredielande, er det klart, at begrebet afgiftspligtig person er det samme som i artikel 4 i det sjette direktiv. Ved anvendelsen af det foreslåede direktiv er der således set bort fra, om der findes en merværdiafgiftsordning eller ej i tredielandene, idet den afgiftspligtige person, som ansøger om en tilbagebetaling, blot skal opfylde de i nævnte artikel 4 fastsatte kriterier.

Henvisningen i det sjette direktiv, artikel 17, stk. 4, ("i henhold til stk. 3") medfører, at der kun må tilbagebetales afgift, der er pålagt indkøb af goder og tjenesteydelser eller indførsel af goder, som den afgiftspligtige udlandning har anvendt til den i direktivet, artikel 17, stk. 3, nævnte virksomhed. Men det ser ud, som om det kun er de to første af de i dette stykke, litra a), b) og c), nævnte tre tilfælde, der berøres.

Faktisk omfatter litra a) de tilfælde, hvor den afgiftspligtige person fra land A ikke udøver nogen form for afgiftspligtig virksomhed (hverken pålagt eller fritaget for afgift) i land B, som er tilbagebetalingslandet (f.eks. ved deltagelse i internationale messer).

Litra b) derimod vedrører en række tilfælde, hvor den afgiftspligtige person fra land A i land B foretager en transaktion, der er fritaget for afgift i medfør af det sjette direktivs artikel 14, stk. 1, litra i), artikel 15 og artikel 16, stk. 1, punkt B, C og D, og stk. 2. I disse tilfælde bliver den afgiftspligtige person fra land A "de jure" afgiftspligtig i land B med hensyn til disse transaktioner. For så vidt angår de transportydelser, som foretages af transportvirksomheder, der er etableret i udlandet, bør disse dog sidestilles med afgiftspligtige personer, der ikke udfører nogen afgiftspligtig transaktion i landet; dels fordi de pågældende transportydelser ikke nødvendigvis er forbundet med en fakturering for den tilbagelagte strækning på tilbagebetalingslandets område; dels fordi dette land ikke er interesseret i hverken ud fra et budgetmæssigt eller et administrativt synspunkt at lade de samme forpligtelser, som pålægger sine "nationale" afgiftspligtige personer, gælde for disse transportvirksomheder.

Hvad angår de i direktivets artikel 17, stk. 3, litra c), omhandlede tilfælde, kan tjenesteyderen i en medlemsstat i betragtning af, at de i denne artikel omhandlede forsikrings- eller banktransaktioner altid finder sted i tredieland, aldrig betragtes som udførende en transaktion i tilbagebetalingslandet: disse tilfælde falder under de i litra a) omhandlede afgiftspligtige udlændinge, som ikke udfører nogen i tilbagebetalingslandet afgiftspligtig transaktion og følger bestemmelserne herfor.

Ad artikel 3

Denne bestemmelse vedrører de tilfælde, der er omhandlet i det sjette direktivs artikel 17, stk. 3, litra a) og c), i medfør af hvilke ingen afgiftspligtig transaktion (d.v.s. hverken pålagt eller fritaget for afgift) kan udføres af den afgiftspligtige udlænding, som ansøger om tilbagebetaling.

Der har meldt sig spørgsmålet om, hvorvidt tilbagebetalingslandet med henblik på nægtelse af denne tilbagebetaling bør tage hensyn til den eventuelle eksistens af en fritagelse for mindre virksomheder i den afgiftspligtige persons oprindelsesland". Det er bl.a. et spørgsmål om at vide, hvorvidt den tilbagebetaling, der ydes en afgiftspligtig udlænding, der drager fordel af en fritagelse i sit land, vil føre til konkurrencefordrejning til skade for afgiftspligtige personer fra tilbagebetalingslandet eller til omlægninger i sammenhængen til skade for afgiftspligtige personer fra oprindelseslandet. Men risikoen for konkurrencefordrejning bør være udelukket som følge af, at den afgiftspligtige udlænding ikke udøver nogen form for afgiftspligtig virksomhed i tilbagebetalingslandet; han kommer således ikke i konkurrence med de "nationale" afgiftspligtige personer. Hvad angår risikoen for omlægninger i sammenhængen, forventes den omstændighed, at der i tilbagebetalingslandet ikke tages hensyn til eksistensen af en fritagelse i oprindelseslandet, ikke at være en tilskyndelse i betragtning af, at de goder, den afgiftspligtige udlænding køber i tilbagebetalingslandet, i princippet skal beskattes ved indførsel i oprindelseslandet. Muligheden for at foretage sådanne indkøb er i øvrigt nøje begrænset i medfør af artikel 5.

En afvisning af tilbagebetaling, fordi den afgiftspligtige udlænding er en mindre virksomhed, vil derimod kunne føre til en dobbelt beskatning ved indførsel i den afgiftspligtiges oprindelsesland.

Af de ovenfor anførte grunde er der vedrørende betaling ikke fastsat noget afslag, der er baseret på eksistensen af en afgiftsfritagelse. Af tilsvarende grunde er der ikke fastsat en begrænsning af tilbagebetalingen i overensstemmelse med den afgiftspligtige udlændings pro rata-sats for fradraget.

Ad artikel 4

Det blev nævnt under "ad artikel 2", at de afgiftspligtige udlændinge, som udfører afgiftspligtige transaktioner i indlandet, gennem selve systemet i det sjette direktiv, bliver afgiftspligtige i dette land med alle de konsekvenser, dette medfører, herunder fradraget. Det blev også hvad angår transporterne nævnt, hvorfor de udenlandske transportvirksomheder skal sidestilles med afgiftspligtige udlændinge, som ikke udfører nogen transaktion i landet.

I lighed med det, der blev fastsat i artikel 3, er eksistensen af en fritagelse i oprindelseslandet for mindre virksomheder ikke blevet taget i betragtning med henblik på at afvise tilbagebetaling; en sådan afvisning kan i øvrigt medføre visse ulemper. Eksempel: en transportvirksomhed fra land A, som udfører en transport i land B (afgangssted i land B), og for hvilken afgiften vil blive faktureret med henblik på en godtgørelse i dette land, vil i det tilfælde, hvor virksomheden ikke kan drage fordel af en tilbagebetaling, fordi det er en mindre virksomhed, se sig tvunget til at medregne denne afgift i transportprisen. Det vil give anledning til en afgiftsrest og som følge heraf en konkurrencefordrejning i forhold til land B's transportvirksomheder, der altid kan fradrage den afgift, de har fået faktureret.

På den anden side er et afslag tænkelig på grundlag af en fritagelse i tilbagebetalingslandet, - hvilket er et antageligt kriterium som følge af, at den afgiftspligtige udlandning udfører transaktioner i tilbagebetalingslandet, - blevet afvist som følge af de administrative vanskeligheder, det ville medføre: f.eks. er det umuligt at omregne omsætningen for en enkelt transport til årsomsætning, og det er vanskeligt at påtvingen angivelser.

Med hensyn til dokumentering af den afgiftspligtiges status som fastsat under litra a) syntes det ønskeligt, at forpligtelsen til at give en sådan dokumentation ved hver ansøgning blev gjort mere fleksibel, da de berørte afgiftspligtige i almindelighed vil rette gentagne ansøgninger om refusion.

Den angivelse, der er foreskrevet i artikel 4, litra b), tager sigte på at sikre, at enhver form for afgiftspligtig virksomhed (pålagt eller fritaget afgift), der er omhandlet i det sjette direktivs artikel 17, stk. 3, litra b), bortset fra transport, vil medføre, at den afgiftspligtige udlandning anses som "national" afgiftspligtig med alle de virkninger, det medfører.

Ad artikel 5

Udgangspunktet for denne artikels stk. 1 hviler på hensynet om at undgå, at der for de afgiftspligtige udlændinge anvendes en tilbagebetalingsordning, der er forskellig fra den gældende fradragsordning i tilbagebetalingslandet, især for så vidt angår forbudene mod fradrag i henhold til det sjette direktivs artikel 17, stk. 6 og 7 (f.eks. den afgift, der pålægges rejseomkostningerne; hel eller delvis udelukkelse af fradrag af konjunkturmæssige grunde).

Artikel 5, stk. 2, tager sigte på at begrænse anvendelsen af den i artikel 3 omhandlede fradragsordning. Fra denne ordning er udelukket f.eks. de goder, som indkøbes med henblik på at blive videresolgt inden for rammerne af virksomheden. Hvis disse goder videresælges i tilbagebetalingslandet, medfører videresalget en normal afgiftspligt i dette land med alle de konsekvenser, der følger heraf, bl.a. for så vidt angår fradrag. Hvis goderne videresælges i den afgiftspligtige udlændings land, vil ordningen vedrørende afgiftsgodtgørelse ved udførsel og afgifter ved indførsel være gældende.

Artikel 5, stk. 3, tager sigte på at begrænse anvendelsen af den i artikel 4 omhandlede tilbagebetalingsordning ved at udelukke de tilfælde, hvor købene ikke er "foranlediget" af en transport, der er udført i tilbagebetalingslandet. For sådanne indkøb er der ikke grund til at fravige ordningen vedrørende afgiftsfritagelse ved udførsel. Visse varige forbrugsgoder vil ganske vist kunne drage fordel af tilbagebetalingen til trods for denne undtagelse, men mulighed for at beskatte ved indførsel i oprindelseslandet, der i princippet er foreskrevet i det sjette direktiv, burde gøre det muligt at undgå tilfælde med ikke-påligning.

Ad artikel 6

Denne artikels restriktive karakter i forhold til det sjette direktivs artikel 22 har til formål at undgå, at en medlemsstat indfører andre forpligtelser end dem, der vil være absolut nødvendige til dokumentation af ansøgningen om tilbagebetaling.

Ad artikel 7

Denne artikel indeholder bestemmelser, som letter administrationens og de afgiftspligtige personers opgaver eller tager sigte på at undgå svig.

Ad artikel 8

Dette direktivforslag vedrører i højeste grad tilfælde med tilbagebetaling inden for rammerne af samhandelen inden for Fællesskabet. Hvad angår tilbagebetalingen til afgiftspligtige personer fra tredielande, begrænser artikel 17, stk. 4, sidste linie, sig til at gøre det muligt for medlemsstaterne at afslå tilbagebetaling eller kræve yderligere betingelser opfyldt herfor. Det må derimod undgås, at en medlemsstat kan indføre en tilbagebetalingsprocedure, hvor vilkårene er mere gunstige end dem, der gælder for afgiftspligtige personer fra Fællesskabet uden for proceduren i henhold til det sjette direktiv, artikel 30. Det er et sådant krav, artikel 8 i dette forslag opfylder.

Ad artikel 9

Denne bestemmelse har til formål dels at give de afgiftspligtige udlændinge kendskab til, hvilke myndigheder de skal henvende sig til, og dels gøre det muligt for de nationale administrationer at foretage en formålstjenlig administrativ centralisering af kontrollen.

Det er også med henblik på at lette kontrollen, at der bør udfærdiges attestationer vedrørende afgiftspligten på en ensartet formular. Det samme gælder for udpegelsen af de myndigheder, der har beføjelse til at udfærdige disse erklæringer, i betragtning af, at disse myndigheder ikke nødvendigvis er de samme som de i artikel 9, stk. 1, omhandlede.

Ad artikel 10 og 11

Motiverna til disse bestemmelser kræver ikke særlige kommentarer.

PPPP

FORSLAG TIL RÅDETS OTTENDE DIREKTIV OM HARMONISERING AF
MEDLEMSSTATERNES LOVGIVNING OM OMSÆTNINGSAFGIFTER
- FORANSTALTNINGER TIL TILBAGEBETALING AF
MERVÆRDIAFGIFT TIL AFGIFTSPLIGTIGE PERSONER, DER IKKE
ER ETABLERET INDEN FOR LANDETS GRÆNSER

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 17, stk. 4, i det sjette rådsdirektiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes love om omsætningsafgift - fælles merværdiafgiftssystem (ensartet beregningsgrundlag) (77/388/EØF)¹⁾ fastsætter, at Rådet skal vedtage fællesskabsregler med hensyn til tilbagebetaling af merværdiafgiften, omtalt i stk. 3 i den nævnte artikel, til de afgiftspligtige, der ikke er etablerede inden for landets grænser;

det bør undgås, at en afgiftspligtig person, der er etableret inden for en medlemsstat, definitivt skal afholde den afgift, han har betalt i en anden medlemsstat, og således være udsat for en økonomisk beskatning;

1) EFT nr. L 145 af 13.6.1977, s. 1.

der bør gøres en ende på forskellene mellem de bestemmelser, der i øjeblikket er i kraft i medlemsstaterne, og som ofte er årsag til omlægninger i samhandelen og konkurrencefordrejning;

fællesskabsbestemmelser herom udgør et fremskridt i retning af faktisk gennemførelse af den frie bevægelighed for personer, goder og tjenesteydelser og bidrager således til at supplere den økonomiske integrationsproces;

sådanne bestemmelser må ikke medføre, at afgiftspligtige personer inden for Fællesskabet behandles forskelligt alt efter, hvilken medlemsstat de er etableret i;

visse former for svig og unddragelse må undgås;

i henhold til Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977, artikel 17, stk. 4, kan medlemsstaterne, for så vidt angår de afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, afslå tilbagebetaling eller kræve yderligere betingelser opfyldt herfor; det bør imidlertid undgås, at disse afgiftspligtige personer drager fordel af afgiftstilbagebetaling på vilkår, der er mere gunstige end dem, der er fastsat for afgiftspligtige personer fra Fællesskabet.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Som afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet, anses ved anvendelsen af dette direktiv enhver, der udøver en af de former for økonomisk virksomhed, der er nævnt i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977, artikel 4, stk. 2, i løbet af den periode, der nævnes i artikel 7, uden for dette land, selv om han inden for dette samme land gennemfører transaktioner i forbindelse med transport, der er afgiftsfritaget i henhold til nævnte direktivs artikel 17, stk. 3, litra b).

Artikel 2

Hver enkelt medlemsstat giver enhver afgiftspligtig person, der er etableret i en anden medlemsstat, ret til på de i det følgende fastsatte vilkår at få tilbagebetalt den merværdiafgift, som påhviler ham for tjenester, der er ydet ham, eller goder, der er leveret til ham af en anden afgiftspligtig i indlandet, eller som han er blevet pålagt ved indførsel af goder til landet i det omfang, hvor disse goder og tjenesteydelser anvendes til brug ved de i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977, artikel 17, stk. 3, omhandlede transaktioner.

Artikel 3

For at drage fordel af tilbagebetalingen skal enhver i artikel 2 omhandlet afgiftspligtig person, som ikke udfører nogen afgiftspligtig transaktion i indlandet:

- a) indlevere en ansøgning til den kompetente myndighed i overensstemmelse med den modelformular, der findes i bilag A i dette direktiv, og til hvilken de originale fakturaer eller importdokumenter bilægges;
- b) med en attestation udstedt af administrationen i den stat, hvori han er etableret, dokumentere, at han er merværdiafgiftspligtig i denne stat;

- c) ved en skriftlig erklæring bekræfte, at han ikke har foretaget nogen afgiftspligtig transaktion i indlandet i forbindelse med goder eller tjenesteydelser, der er pålagt den afgift, han ansøger om tilbagebetaling af.

Artikel 4

Enhver i artikel 2 omhandlet afgiftspligtig person, som i indlandet udfører transporttransaktioner, der er afgiftsfritaget i henhold til Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977, artikel 17, stk. 3, litra b), skal for at drage fordel af tilbagebetaling

- a) opfylde de i artikel 3, litra a) og b), omhandlede forpligtelser; dog kan medlemsland fritage de berørte fra at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 3, litra b), når den kompetente myndighed nævnt i første afsnit af artikel 9 allerede er i besiddelse af denne dokumentation;
- b) ved en skriftlig angivelse bekræfte, at han ikke i forbindelse med de goder eller tjenesteydelser, der er pålagt den afgift, han ansøger om tilbagebetaling af, har udført nogen afgiftspligtig transaktion i indlandet bortset fra de i denne artikel nævnte afgiftsfritagede transaktioner i forbindelse med transport.

Artikel 5

For så vidt angår anvendelsen af dette direktiv skal de goder og tjenesteydelser, der kan give ret til tilbagebetaling af afgiften, opfylde de betingelser, der er indeholdt i artikel 17 i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977, som er gældende i tilbagebetalingslandet.

De goder, for hvilke der kan ydes tilbagebetaling i de i artikel 3 omhandlede tilfælde, må ikke være blevet købt med henblik på videresalg, bearbejdet eller ubearbejdet.

De goder, for hvilke der kan ydes tilbagebetaling i de i artikel 4 omhandlede tilfælde, skal være anvendt eller angivet til forbrug under gennemførelsen af de i nævnte artikel, stk. 1, omhandlede afgiftsfritagne transaktioner i forbindelse med transport.

Artikel 6

Medlemsstaterne kan ikke pålægge de i artikel 2 omhandlede afgiftspligtige personer andre forpligtelser end den at tilvejebringe de nødvendige oplysninger med henblik på at vurdere, hvorvidt ansøgningen om tilbagebetaling er berettiget.

Artikel 7

Den ansøgning om tilbagebetaling, der er fastsat i artiklerne 3 og 4, skal vedrøre fakturerede køb af varer og tjenester eller import effektueret i løbet af en periode på tre måneder eller et år; den afgiftspligtige kan frit vælge den periode, han foretrækker.

Denne ansøgning skal fremsendes senest tre måneder efter periodens afslutning til den kompetente myndighed, der nævnes i artikel 9, stk. 1.

Ansøgningen kan ikke angå skattebeløb, der er mindre end det, der i national valuta svarer til 25 eller 50 europæiske regningsenheder afhængig af, om perioden som omtalt ovenfor er henholdsvis tre måneder eller et år. Den anvendte regningsenhed skal være den, der defineres i beslutning 75/250/EEF¹⁾ som fastsat den 1. januar i året for den periode, der nævnes i foregående afsnit. Medlemslande kan afrunde de tal, der fremkommer ved omregning til national valuta med op til 10% op eller ned.

De i stk. 1 omhandlede kompetente myndigheder påtegner hver enkelt faktura eller dokument og returnerer disse så hurtigt som muligt.

Tilbagebetalingen skal finde sted senest seks måneder efter den dato, hvor ansøgningen er blevet forelagt.

Artikel 8

Hvad angår de afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, har hver medlemsstat ret til at afslå tilbagebetaling eller kræve yderligere betingelser opfyldt herfor.

Tilbagebetalingen kan ikke ydes på vilkår, der er mere gunstige end dem, der anvendes for afgiftspligtige personer fra Fællesskabet.

1) EFT nr. L 104 af 24.4.1975, s. 35.

Artikel 9

Medlemsstaterne skal med passende midler give meddelelse om hvilke kompetente myndigheder, der skal modtage de i artikel 3, litra a), og artikel 4, litra a), omhandlede ansøgninger.

De i artikel 3, litra b), og artikel 4, litra a), omhandlede attestationer vedrørende afgiftspligt skal være i overensstemmelse med de modelformularer, der findes i dette direktivs bilag B. De kompetente myndigheder, der skal udarbejde disse, angives i nævnte bilag.

Artikel 10

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden 3 måneder efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne tilstiller Kommissionen ordlyden af senere, vigtigere nationale bestemmelser, som fastsættes på det område, der omfattes af dette direktiv.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

MODELFORMULAR

(Hver modelformular skal udfærdiges på tilbagebetalingslandets og ansøgerens oprindelseslands sprog)

ANSØGNING OM TILBAGEBETALING AF MERVÆRDIAFGIFT, SOM ER
FREMFORT AF EN AFGIFTSPLIGTIG PERSON, DER ER ETABLERET
I EN ANDEN AF EF's MEDLEMSSTAT FOR PERIODEN FRA ..
TIL ..¹⁾

(Henvisning til de nationale love og administrative bestemmelser)

Undertegnede

(NAVN OG FORNAVN ELLER FIRMANAVN)

(VIRKSOMHEDENS ART)

(VIRKSOMHEDENS ADRESSE I OPRINDELSESMEDLEMSSTATEN)

(MERVÆRDIAFGIFTSPLIGTIG I NÆVNTE MEDLEMSSTAT UNDER REGI-
STRERINGSNUMMERET²⁾)

- ansøger om tilbagebetaling af et beløb på

(MED BOGSTAVER)

der er pålagt i merværdiafgift for de tjenester, der er blevet ydet ham, eller de goder, der er blevet leveret til ham i indlandet, eller pålagt ved indførsel af goder i landet, for hvilke detaljerne fremgår af vedlagte liste³⁾

- erklærer

a) at ovennævnte goder eller tjenestegydelser er blevet anvendt til brug ved følgende⁴⁾ aktiviteter, som undertegnede har deltaget i eller foretaget i landet⁴⁾:

- b) at han ikke har udført nogen merværdiafgiftspligtig transaktion i indlandet i forbindelse med de goder eller tjenesteydelser, der findes på vedlagte liste, og at de heri nævnte goder ikke er blevet indkøbt med henblik på videresalg, bearbejdet eller ubearbejdet;

(indholdet af litra b) skal slettes i det tilfælde, hvor det udelukkende er litra c), der anvendes)

- c) at han ikke i forbindelse med de varer og goder, der findes på vedlagte liste, har udført nogen merværdiafgiftspligtig transaktion i indlandet, bortset fra visse afgiftsfritagede transaktioner i forbindelse med transport (5), og at de på denne liste nævnte goder er anvendt eller angivet til forbrug under gennemførelsen af disse transaktioner i forbindelse med transport;

(indholdet af litra c) skal slettes i det tilfælde, hvor det udelukkende er litra b), der anvendes)

- d) at de oplysninger, der findes på denne ansøgning, er korrekte (6)

ansøger om, at udbetalingen af det beløb, der skal tilbagebetales, sker over bank- / postkonto (7)

(NR.)

(TIL)

(i)

DATO: _____

UNDERSKRIFT: _____

BILAG:

FORKLARENDE NOTER

- 1) Ansøgningen om tilbagebetaling kan dække en periode på tre måneder eller et år efter ansøgerens valg; den skal fremsendes senest tre måneder efter afslutningen af denne periode til de kompetente myndigheder i:

- Belgien	_____
- Danmark	_____
- Tyskland	_____
- Frankrig	_____
- Irland	_____
- Italien	_____
- Luxembourg	_____
- Nederlandene	_____
- Det forenede Kongerige	_____

- 2) Følgende dokument skal vedlægges denne ansøgning: en attestation udstedt af myndighederne i den medlemsstat, hvori ansøgeren er etableret, ifølge hvilken det dokumenteres, at han er merværdiafgiftspligtig i denne stat. (Ansøgeren kan blive fritaget fra disse forpligtelser, når den kompetente myndighed allerede besidder dette dokument).

- 3) Ansøgningen må ikke omfatte et totalbeløb på mindre end:

_____ (hvis ansøgningen dækker en periode på 3 måneder)
_____ (hvis ansøgningen dækker en periode på et år)
(beløb i national valuta)

- 4) F.eks. deltagelse i den internationale udstilling fra _____, til _____, den _____
hvor ansøgeren har udstillet på stand nr. _____
F.eks. international transport af transitvarer
(jf. vedlagte tolldokumenter) fra _____
til _____, den _____

- 5) Det drejer sig om afgiftsfritagede transaktioner i forbindelse med transport inden for rammerne af den internationale transport af goder, nemlig specielt - under visse betingelser - transport forbundet med transit, med udførsel eller med indførsel af goder.

- 6) Enhver uretmæssig tilbagebetaling giver anledning til anvendelsen af følgende bøder eller straffebestemmelser:
- _____

- 7) Overstreg det ikke anvendte.

- 8) Listen skal ledsages af fakturarer eller originale dokumenter, der angiver de afgiftsbeløb, der ansøges om at få tilbagebetalt.

MODEL FORMULAR

Erklæring, der angiver den afgiftspligtige persons stilling, skal udfyldes af de kompetente myndigheder, som er anført nedenunder i:

- Belgien
- Danmark
- Tyskland
- Frankrig
- Irland
- Italien
- Luxembourg
- Nederlandene
- Det forenede Kongerige.

Undertegnede

(Navn og den af de kompetente myndigheder autoriserede embedsmands navn)

erklærer, at

(Fulde navn)

(Transaktionens navn)

(Virksomhedens adresse)

er en merværdiafgiftspligtig person, hvis registreringsnummer er:

Dato: _____

Underskrift _____

Stempel